

NEDJELJNA ČITANJA

Mal 3,19-20a; Ps 98,5-9; 2Sol 3,7-12; Lk 21,5-19

Isusovi suvremenici divili su se jeruzalemskom hramu i njegovoj ljepoti. I dok su oni bili zaneseni ljepotom ovog ljudskog zdanja, Isus im poručuje kako neće ostati ni kamen na kamenu od te građevine. To se uistinu i zbilo 70. godine po Kristu, kada je jeruzalemski hram razrušen od strane rimske vojske te do danas nije obnovljen. Poruka koja iz ove besjede vrijedi za nas je da budemo svjesni da što god gradili i radili na ovome svijetu, biva podložno prolaznosti i propadljivosti. Naše pouzdanje ne smije biti u ovo svjetskoj prolaznosti već se trebamo bogatiti u Bogu i graditi život na čvrstoj stijeni koja je sam Krist Gospodin. Ratovi i pobune veliki su znak da je Dan Gospodnji blizu. To su pojave koje prate ljudsku povijest gotovo od samog početka. Ratovi ne jenjavaju, otvaraju se nova bojišta, nemir i tjeskoba unosi se u ljudsko srce čime se zapravo želi u čovjeku zatomiti vjera u postojanje pravednog i milosrdnog Boga. Isus najavljuje prirodne katastrofe i neke natprirodne pojave koje će za cilj imati potaknuti čovjeka da promisli o svojoj prolaznosti te počinje više razmišljati o vječnosti za koju je i stvoren. Isus naviješta kako će oni koji se u njega pouzdaju i njemu vjeruju biti proganjani, maltretirani od određenih svjetovnih vlasti, zatvarani zbog toga što su kršćani, izdani od najbližih, pa čak i ubijeni. Znamo da bez križa nema uskrsnuća, da ono što je Isus prošao i mi smo pozvani proživjeti da bi konačno i sami zadobili život vječni koji podrazumijeva gledanje Boga onakvog kakav jest. I kada se čini da ne postoji svijetlo u ovoj Isusovoj eshatološkoj besjedi koja govori o katastrofama posljednjih dana, dolazi do priželjkivanih riječi utjehe i nade. Isus obećaje kako svima koji vjeruju u tim gotovo bezizlaznim situacijama neće ni vlas s glave otpasti. Ta je izjava gotovo paradoksalna ukoliko se uzme u obzir sve ono što joj je prethodilo. Ono što Isus želi reći je da smo u takvim trenucima pod Božjom zaštitom, da će nam dati milosti da ne posustanemo u vjeri te da budemo odvažni i u najtežim trenucima, pa i u trenucima mučeništva. Samo ako smo nepokolebljivi u vjeri, ako ustrajemo da živimo kršćanski bez obzira na to što smo zbog toga u očima nekih nazadni, zatupljeni, nerazumni, vrijedni žaljenja i tome slično, mi i dalje živimo svoja krsna obećanja iščekujući blaženu nadu i dolazak spasitelja našega Isusa Krista.